

Auhinnatöö, 1929.
370 436



Saksen, Walter

Handwritten text, possibly a title or name, in cursive script.

Faint handwritten text, possibly a date or location, in cursive script.



D/ 371289

Faint handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or additional notes, in cursive script.

I

Enseguelilis-kamilleheline juttuse osa.

Vil. 3, 1916.

Kõrgela ja andisele esimärgile - Jumala tunnetusele
täiuslikkus - täisanda juttuse kirjuse osaduse - igatiel
apostel Paulus. -

Ja kool rahel niisuguse-kõlblise täiuslikkuse rahel:
 selle rahel, mis ta on juba saavutanud, ja selle
 rahel, mis ta taotleb (päätluse 3).

I Ap. Paulus on juba juttusest kirjusest, uni oma
Õnnisolemistest ja Luuastajast haaratud ja
ingelid saanud nina läbi. Ja „kustab ära, mis
tega on!” - s.o. võia maiesid hüved ja väärtused;
võia, mis on patt ja karistuseas edasipüüdnisel.
Apostel, kes „täiesti vaba”, - ei jää aga süüsi
rahale selle juure, mis tal vões on ja ei

arusa seda juba hüüdnud oleval, mis on juba seni
 saavutatud. Kui jumaliku loomuse ja armuostuse
 võimaga kogemuse osaline, ja veel rohkem: isikolise
 vaimlise tunnuse osaline - taotleb aga Paulus

oma elu ülimate eesmärgi: taimeks oma
sisäenda tunnust, ja oma olemuse sulatamis
Kristusse Jesusis - taimeks. Nii siis:

"Paulus igatses selle poole, mis see on!"

Ta püüab tunnuse poole, mis sisendab
 tema Kristuse Jesusse kannatus-loomatust,
 surma ja ülestõusmist väga selle sügavamas
 tähenduses ja mõjus: et ta võiks tungida saladuse
ligi, mis Kristus Jesus tema on "kätte saanud!"

Kuna apostel maitses elu ~~...~~ rüübeld ja kaduvat
 lihapielat veel elab, - siis ei näe ta taimeks
 ehitelolekut, ta ei näe mitte "kervikant" oma

aitamat kas, - ja ta ei ole sellepärast taimelõuvalt
veel mitte valminud! -

Nü on siis ap. Paulus' sül küpsa vüolis-
võlliline iseloom, ta on teadlik, selles, et ta siige
tee pääl on, - kuid veel mitte taimelõuakse
sihil, mitte veel valminud lõputõuvalt. -

Ja need kaas seisundid, need on kaas püri-
kivi, millest rahel kristuse koguduse ehk
ja areng peab hükkama. Selles mõttes kirjutab
ap. Paulus oma kirja viloppi kogudusele, kes
peab samuti, nagu apostelgi, teadlik selles
olima, ja üheminuvalt seda juhtinööri mõda
täie aidatusega rööllima, alles kõrgis ehk
ühisantsis Jostanda teinõuades, milles rüki
kohustab osadus kristuse Jostunega.

~ ~ ~

II

Julius.

"Sihi poole!"

Alalõpmata püüvat sõasõnagi näeme oma
ümber, kõigjal. Paigal püsimist ei ole kusagil.
Inure Jumala loodusel - vahetpidamata on
liikumine ja elu ...

Täheksine taevatel, püüdudes ümber oma
telje, - lüüab sillesuures ühtlasi ka sõasi ...

Rahast sõidust all vaadeldes - näeme teda
keerlevat oma telje ümber, kuid ühtlasi ka
nuttavat teatud sihi poole ... sõasi!

Ka aastajaad loodusel, kuigi nad keerduvad
alatas - nuttavat näemata igavisse Jumala
püüdudes teatavale ja kadumata ilule vastu! ...

Ka sinu elul, inimene, on oma siht ja

esimärsä. Ka siis, mi elu elu sulle vastline ja
võrreka suudab.

Ja veel, mi siin! Ka korralikult mõeldud, mi
esimärsä ja siht - kõrge ja auhine!

Midagi näed lüha, rändaja, küsida - kuhu tahad
süüa süüal rändajal? Milline on süüa elu
siht, ja kuhu lõppajama ja jõuda tahad - kuhu?

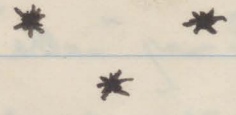
Süü, mi elu inimeste väsimus elusõitlusis,
mi jõud on lõppuolekult raugeinud ja sa igavuse
lööd süüa, - kus tahad süüa puhata, igavest,
suurelised elu...

Kui aujuur midagi loob, siis seisatab ta
vahetaval, et raskelka süüa tüü ja vöörelka
teha eskujuuga. Meie süüa loome ja
aujuuramine iseenest, süüa igapäevase elu,

ta rõikuse ja tegevuse kaudu. Muregi peame
seisatama, et saada mis oleme ja mis meid
saab...

Me tahame siis, kristlikult sõbrad, mõnest
hüües seisatada praegu - ja suure eluviis-
luga Pauluse tänase kirjastina raval ennast
lähikatsuda, ja jätta ammudada igavesest
jõnallikast, Jumala märgest, kus on meie abi!

Sis võime jatkata jõnküllaselt oma rõnnakut
ja eluviist, teadlikult ja julgelt! -



Ap. Paulus oli inimene, kes teadlik oli oma
ela eesmärgis ja sihis. Ta oli kokkupuutunud
Jeesuse Jeesuse Kristusega, kui oma
Lühastaja ja Õnnetegijaga. See oli tema

Tän ängaralt haaranut, et ka näie munt värtanen
ja maieid hives kühises arvas selle isiklise
õaduse kõrval juusega, kui emä kōandaga!

Ja „nūistat-ära, mis-oli taha jäänud,“ -
millest ta oli mōita sammunud. Ja ta oli õigues
saanud vōra läbi!

Sellele uude teele emas elus kõllolise muoti
sünni läbi astudes, oli ta emä ristumise parema
mina õige aluse leidnud, ja õige sünni emä
eluvõttele! Ja see sünni ristumise oli: „Õristu-
tega mõti leidnud olla“ ja teema aulises rõõmus
hõige jõuda kõnnitõule kōandata, emä juude,
kõnnitõule! -

Kõnnitõule sõnad - rannad ja lōd! See on
elute lõpusõit - ka mōide, kõigile!

Me peame sāmuti peadõit sõnata:

mis on meie elu kõrgemaas eesmärgias siin maailmas.

Me peame elavas saama, usus Kristuses, kui
oma Lunnakajate, - kui meie oma elu mitte
kaotada ei taha - sikhuse ja teadmatuse...

Levin on karmimusiini võiduläigu kohta
Venemaal kord ütelnud: "Meie teadsime, mis
meie saavutada tahtsime, ja sellepärast meie
võitsime!" -

Kui palju meid ei peaos kristlase
teadlikust tema andest eesmärgist ja
võidus kindlasti - surem ja kindlam olema!

Just selle sikhuse on - igavene elu ...

Väimisel ajal võime meie vaimluse elu kühvi-
munde alal märgata teatavat elust, võimust,
isegi pinget. Hinnatavse käesoleva aja
nähteis ja võitavse parimate püüete ja

sihtas inimiaus - fröön, meelivõim: ja seda ei
staita mitte ainult teoreetiliselt, - vaid valuleva
ja stäiva hinge püleva hinglana.

fröön!

Ja kui see inimhinge sisemise mina siltsam
igatsus - leida õiget alust, millele ehitada oma
elu, - kui see igatsus püü on rajatud minu kahte-
pinnale, jumala väinse spüritööle, - siis kuin
inimhinge juurelt ja kindlalt!

Kui elu on määratud minu ja kätkestuse
kõrgemas vahuses, - seal on inimane tunde
kõige lähemal! -

Ajalugu on merle küllalt juba näidanud, et
majandus, sõjaline jõud ja väline kultuur - need
ükski ei ründusta merle pleemist, elu selle sõna
tõsisemas mõttes, - kui puudub igatsus elu
kõrgemas korras järel. Kui hüüsiline nälg

11
ja jättes si kuita rööpjas ja jättes kõrgemate paluste
järele. -

Merele elu ülem ja kõrgem eesmärk peab olema
olema: käivõlts inimene, inimene Jumala näo
järele, riikas hingevarade poolest, inimene tugeva
tehtijõuga, kes karkasvõimal vabastada endale end
pehmetest, püramidid harjumustest ja karmidest!

Lusugused inimesed on riikas igatüüpi me,
käivõltsina maailma järele, ja nad on siin -
maailmas elus, vajapäevases, võrdne võrdsil...

Nii nagu mere tona kuulsiime ap. Paulusist, selles
riikas Kristususe kuuja peegeldus... kes ole
"Täiesti vaba!"...

Nii peame siis meregi elavaks saama Krist-
tus-Jesuses. Ja mere mõtteasetus peab
sünkronis käivõltsusele. Selle kasuliku

jäntäminen, kelle kesä ainiinasi on - elä ja elä
läin! - - - - -

Uusi arvokas reunoja, kesä! Paulusen tönsiä kirja-
sina, koma ilmiä elä esinärjät, - näeme,
et mone vel mitte silbeja rahale ei voi, ega
tehi jätä, - mis oleme juba saavutamat!

Apostel, selle päide vaatamata, et ta sügä
võuline ja käteline võltoin, kes oma Tisäntale
elus ja surmas järgineta vält, - selle päide vaata-
mata ei loe ta enäst vel mitte valiminas.

Ta tahtleb seda, "mis see on!" Ta teab, et
mihkama kuni ta maist elä ringis ja kaduma
pölvä "miltäsi koonis" peale vältimata, - mihkama
peale ta vältelija olema ja uhtar oma elä ilisäntäis.

Sellusei sehvastab teda tösinä vältus oma Tisäntäga.

Uuis vel enäst jümbä tahtlema ap. Paulus: ka

Tahas tungida selle arvamusega meie salakusse ja
 töisesse: inimkõrvalt Kristus Jesus meie kannatus-
kuinastus-tõde on "kätte saanud!"

} Karu?

Milline sügav ja imelikväärne rõõm! -

Mm rõõmad, kes - rõõmuvad kaasvõitlejad!

Lubagem küsida nüüd igaves rõõmiselt: millisel

spetsiaalal oleme meie oma vabast-võltsis-

duvõitlusis? Kas oleme ehk juba rahul sellega,

mis oleme saanud teha? Et oleme teinud eitis

kaardid olevad Kristus võit ja luterusküsimis,

ja oleme siis - selle juure peatama jäätud, oleme

teinud võitlusi? -

Mm rõõmad! Meie ei ole siis mitte sigel

teel! Siis - ei ole meie mitte elavad kristlased,

vaid surinud! - Teie elavate jääme ainult niipuna,

kui me tõendame rõõmis, kalkulatsioonid oleme, -



üm ja sinakulmuse läbi! Mere, siis Jumala
lapses, peame juustina kõigest väest, et mere isegi
 Jumala lapses saaksime! See meenuse
 jumaliku imi peab püüa püüvalt mere juures korvama.
 Selles seisab üksus-kõlbline eluviis! -

Nõnda siis ühine Martin Luther püha rõõmide
 selgitades, ütles: et igapäevase rahelise ja
patustöö korvamine läbi väina hõlpsa saaks
suretada ja igapäev üksikena me inimene,
kes õiguses ja puhtuses Jumala es peab
igatarki elama.

Nõnda, nagu tänane kirjandus meile ka
 juhatab, on, et mere niisuguse õnne ära,
mis taga on, s. o. kõik maised hused, kõik, mis
 on patt, ja taastab meid jätta legemale -
 Jumala taivuse Jesusis korvatus! -

See tee, mis üleis rööb - rööb esite alla, siige maabalaiste...

See tee rööb meid alantüüsi, rööb läbi veiduste ja veidluste, mõnikord läbi kõrge kannatuste -
aega ta rööb leigetale, une elu tainglõksusele,
ja õnnele! See tee on - elutee...

Sellepärast tuleb meil tahtuda seda, mis us on!

Ja ühemeelised olla! Nõnda nägu taimed,
kui nad pöörest näevad, pööravad alati oma pool
poole - ja kasvavad siis imelikult.

Nõnda ka rahvas, kelle pool on pöördus
juunala pool, ühtemütselt, kes võidab inimiser
Luinastaja jälgedes, see rahvas kasvab ja koosub!

Luinastajaga võidab ta ära üks rauhkust!

Kui ei ole siis mitte paljus õnne - õnne ja
juunala. Vaid üks on siis elu ja vägi, "võimus",
mis maailma ära võidab! - Sellepärast, -

igatsesem välja sobivat eluviisist ja madurast põlvest
 sellega, et meie tahame siin inimeliseks - toe,
siiduse ja armastuse kel - stida ainsult Jumala
 täius, kõigi loobumisele päle vaatamata, mis
 meil see ei ole! Teie on pluvas vaid meie jumaliku
 lõppsiht ja täius - kaunis inimene, inimene
Jumala näo järel - siaduse läbi Jesusse kuulda
õega, kui hinnastajaga!

Ja õndsat on publas südamest, ainult neinat
 võivad Jumalat näha!...

Stõnan meile siige innituse Jumal, taimariiguse
õõisusega puista oma elu alvile esimärgile,
 nagu ogatis, ja teatas oma elule siaduseis, - suur
apostel Paulus! - Õõndusita ei de meil elu! See peab
õõnd õõndustama!...

Kõik siis Jumala õõnd ja kõllased õõndustajad
 arastavad meie südameis ja puhitiivad hingetud.

S

ja muistavad kõik Seina rügi ja Väinse Tulenõu
mere keskele! Ja siis kuinetaime meigi suuri
juunlarügi saladusi, mis mere ust praegu veel
varjul on! Jesusse Kristusse, püha Jeesuse
läbi, kelle sees on elu ja kõik Väin!

Aamen!

Auhinnatoo

370436